

blot henlede Opmærksomheden paa, at der i § 6 staaer „vedkommende Communalbestyrelse“. Dette maa naturligvis, selv om den i § 6 foreslaaede Ordning iøvrigt bliver staaende, rettes til „vedkommende Sogneraad eller Byraad“; thi Communalbestyrelser kendes jo ikke efter den 1ste Januar.

Da ikke Flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning over Lovforslagets Dvergang til anden Behandling, som

vedtoges eenstemmig med 49 Stemmer.

Jessen: Jeg skal tillade mig at foreslaae, at der i denne Sag nedsættes et Udvalg, bestaaende af 5 Medlemmer.

Dette Forslag fattedes under Forhandling.

Melchior: Det forekommer mig dog, at de Bemærkninger, der ere fremkomne ved Sagens første Behandling her i Thinget, ikke indeholde nogen speciel Opfordring til at lade Lovforslaget prøve i et Udvalg. Hvad der er fremført med Hensyn til selve Lovforslaget, forekommer mig ikke at være Andet, end hvad der meget let vil kunne forandres ved Endringsforslag til anden Behandling, uden foregaaende Udvalgsbehandling. De faldne Bemærkninger have mere angaaet den Maade, hvorpaa den administrative Ordning senere skal finde Sted, og jeg kan ikke see, at det er nødvendigt at nedsætte et Udvalg desangaaende.

Jessen: Jeg giver det ærede Medlem Ret i, at der ikke er nogen streng Nødvendighed derfor; men der er dog fremkommet adskillige Bemærkninger, hvorom jeg synes, at det var ønskeligt at have Leilighed til at samles i et Udvalg, og da der derhos dog maaffee er Tid nok til at have Lovforslaget under Behandling her i Thinget endnu i nogle Dage, saa indseer jeg heller ikke, at det kunde være til Skade at nedsætte et Udvalg.

Da ikke Flere forlangte Ordet angaaende dette Spørgsmaal, gik man til Afstemning,

hvorved Forslaget om Nedsættelse af et Udvalg paa 5 Medlemmer

vedtoges med 28 Stemmer mod 15.

Man gik derpaa til den følgende Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af Udkast til Lov om Udlaan af Umyndiges og andre under offentligt Tilsyn staaende Midler. (Lovudkastet findes i Tillæg A. Spalte 1505 ff.)

Strif: Det fortjener uden tvivl megen Paaskjønnelse, at den høitærede Justitsminister saa hurtigt har indfriet sin Forgængers Tilfagn ved at forelægge nærværende Lovudkast, ligesom det ogsaa forekommer mig at maatte billiges, at Lovudkastet indskrænker sig til at fastsætte Regler for Burderingen af de faste Eiendomme, hvori der søges Laan af Umyndiges og andre under offentligt Tilsyn staaende Midler, og Regler for Størelsen af de Beløb, der af saadanne offentlige Midler maae udlaanes i faste Eiendomme. Med Hensyn til den Maade, hvorpaa navnlig den første Deel af Lovudkastet søger at løse sin Opgave, skal jeg derimod tillade mig at fremføre nogle Bemærkninger, som jeg underkaster den høitærede Ministers og Thingets Overveielse.

Udkastet foreslaaer i sin første Paragraph Indførelsen af faste Taxationsmænd. Det forekommer mig nu imidlertid, at de nye Taxationsmænd ikke blive synderlig fastere, end de tidligere have været. Det vil nemlig vistnok være bekendt, at der hidtil i de fleste Jurisdictioner har været et vist Antal Mænd, blandt hvilke Retsbetjentene have udtaget dem, der have behøvedes til at taxere de faste Eiendomme, hvori Laan søges. Naar nu faste Taxationsmænd, som foreslaaet, skulle udvælges af de kommunale Raad, da vil Balget vistnok i Reglen falde paa de Mænd, som hidtil sædvanlig have haft det Gvern at taxere de faste Eiendomme med Hensyn til Laans Optagelse. I saa Henseende vil Lovforslaget altsaa ikke medføre nogen særdeles Banfælgighed. En større Banfælgighed forekommer der mig derimod at være forbunden med den foreslaaede Udvalgelse